

Temat dnia : Sąsiad szpak. (03.04. 2020 - piątek)

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy,
- zapoznanie z wyglądem szpaka,
- doskonalenie sprawności manualnej.

I. Karta pracy, cz. 3, s. 69. - ćwiczenia.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-3.pdf>

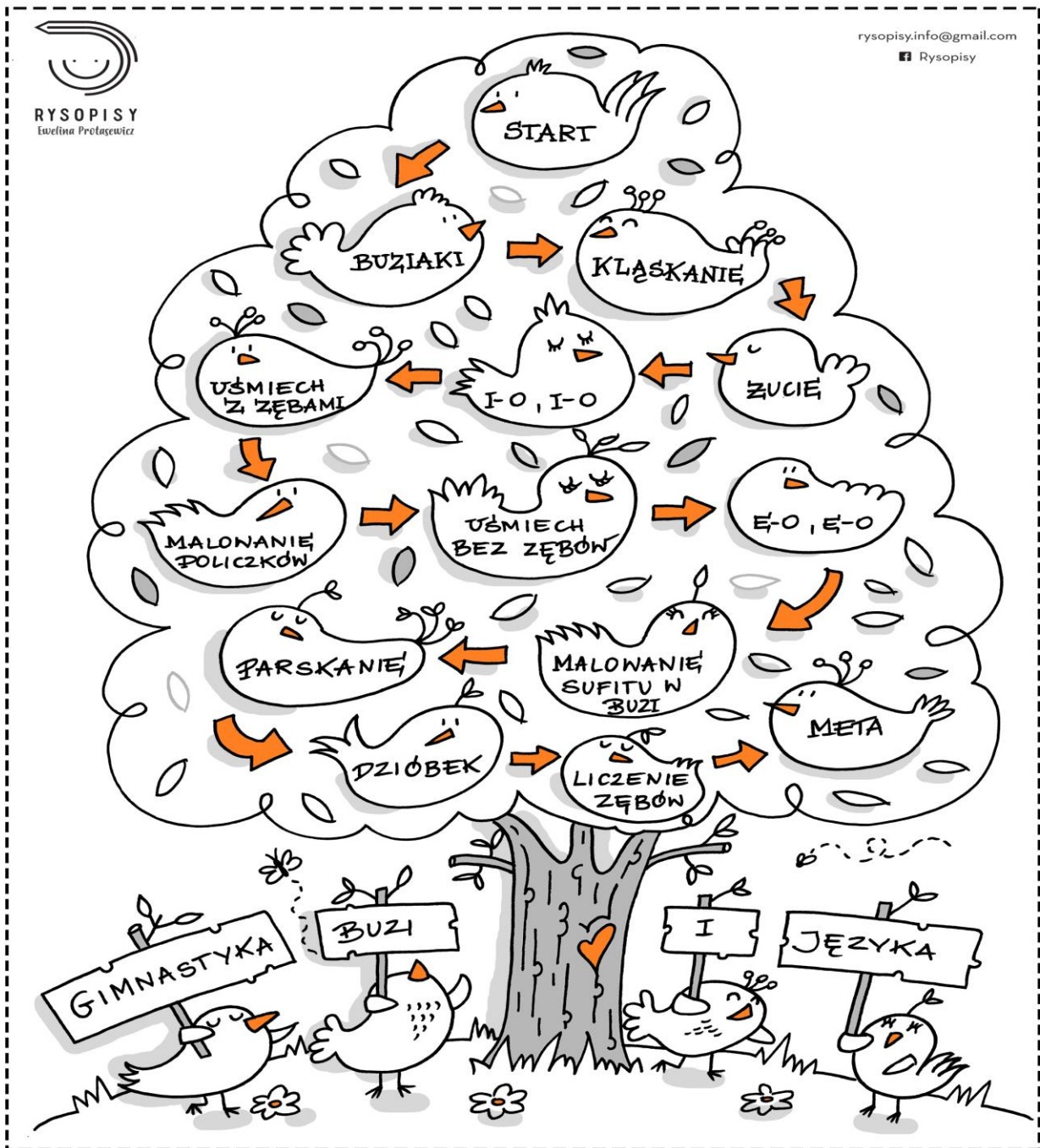
Rysowanie po śladach linii – od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazywanie ptaków. Oglądanie piór wybranych ptaków – bociana, wilgi, kukułki, czajki.

• Wizualizacja „Powracające ptaki”

Wyobraź sobie, że jesteś ptaszkiem, który powraca z ciepłej Afryki gdzie spędził zimę. Kiedy się dowiedział, że u nas jest już wiosna, wybrał się w drogę, aby do nas powrócić. Leciał niewysoko. Przelatywał nad stadem lwów, z których jeden groźnie ryczał (dziecko otwiera buzię szeroko i udaje ryczącego lwa). Nad rzeką ujrzał słonie, które pięknie, na wszystkie strony kręciły trąbami (dziecko złączonymi i wyciągniętymi do przodu ustami kręci na wszystkie strony). Na drugim brzegu rzeki wylegiwały się cztery hipopotamy (dziecko nadmuchuje policzki cztery razy). Wkrótce ptaszek doleciał do morza i usłyszał szum jego fal (szu, szu, szu). Morze było głębokie i szerokie i leciał nad nim ptaszek przez wiele godzin. Kiedy znalazł się nad lądem przysiadł na chwilę, aby się pożywić nasionkami (dziecko z buzi robi dziobek). Po jedzeniu pięknie wyczyścił dziobek (język czyści kąciki ust). Wiedział nasz ptaszek, że już jest niedaleko – przeleciał jeszcze nad pastwiskiem, gdzie brykały koniki (kłaskanie) i minął w powietrzu wieżę kościoła, gdzie głośno biły dzwony (bim, bam, bim, bam). Poczul się szczęśliwy i radośnie zaśpiewał.

- **Gimnastyka buzi i języka** – Dziecko wykonuje ćwiczenia umieszczone na rysunkach.

<https://rysopisy.eduzabawy.com/logopedyczne/>

II. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Sąsiad szpak”

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedzinach i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął. Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschniętej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony. Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będiesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

- **Rozmowa na temat opowiadania.**

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?

- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?

- Gdzie założył gniazdo szpak?

- Jakie odgłosy naśladował szpak?

- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?

- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?

- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

- Poznanie wyglądu szpaka (obraz ptaka w Internecie lub w atlasie ptaków): Szpak jest ptakiem o długości ciała wynoszącej około 22 cm . Długość jednego skrzydła, to około 13 cm. Posiada charakterystyczne skrzydła i krótki ogon. Ubarwienie szpaka wielu osobom kojarzy się wprost – jest czarne, nie zawsze jednak tak jest do końca. Szpak rzeczywiście jest czarny, ale na jego piórach można dostrzec białe perełki. Szczególnie widoczne są w okresie jesiennym. Charakterystyczną cechą upierzenia szpaka, jest metaliczny połysk piór.

III. Bocian – praca plastyczna z wykorzystaniem płatków kosmetycznych

Powoli nadchodzi wiosna, wszystko budzi się do życia. A jak wszyscy wiemy, przyłot bocianów jest zwiastunem nadchodzącej wiosny. Dlatego naszym kolejnym pomysłem na pracę plastyczną jest bocian. Będziemy potrzebować:

- niebieskiej, czerwonej i czarnej kartki;

- płatków kosmetycznych;

- kawałka tektury;

- kleju;

- ruchomych oczu;

- nożyczek;

- markera.

Wykonanie pracy zaczynamy od przyklejenia komina – czerwonej kartki. Później z płatków układamy bociana i doklejamy mu potrzebne elementy. Na kominie robimy imitację cegieł markerem.

Karty pracy cz.3 s.71. <https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-3.pdf>

Liczenie żab. Wskazywanie dwóch takich samych par żab. Kolorowanie ich. Wyklaskiwanie podanego rytmu i powtarzanie tekstu za R.

- Zabawa ruchowa – „Ptaki–do gniazd”. Rodzic rozkłada elementy będące gniazdem dziecka, mogą to być kawałki gazety. Dziecko jest ptakiem. Porusza się między gniazdami. Kiedy usłyszy hasło: Ptaki do gniazd! – przykuca w najbliższym gnieździe.
- Karta pracy, cz. 3, s. 71. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.
- Zabawa słowna „Zdrobnienia i zgrubienia”. Podawanie zdrobnień i zgrubień do słowa:
– szpak (szpaczek, szpakunio..); (szpaczysko..) słowik, skowronek, bocian itd.

Drodzy rodzice jeśli macie jakieś zapytania to proszę kierujcie na naszą pocztę:

1. ewaana58@poczta.fm

2. izabella.szp@wp.pl